

Aan broeder Wilhelmus van Engeland van de minderbroeders van de heilige Augustinus (1)

Over het volmaakte en het onvolmaakte licht. De versterving van het lichaam moet slechts het middel zijn om te komen tot de versterving van de wil.

In de naam van Jezus Christus, de Gekruisigde, en de zoete Maria.

Dierbaarste zoon in Christus, de zoete Jezus. Ik Catharina, dienstmaagd en slavin van de dienaren van Christus, schrijf aan u in Zijn kostbaar Bloed, met de wens u in het ware licht te zien, omdat wij zonder het licht niet de weg van de waarheid kunnen bewandelen, maar in de duisternis zullen komen. Twee soorten licht moeten wij noodzakelijk bezitten. Door het eerste worden wij verlicht in de kennis van de vluchtige dingen van de wereld, die voorbijgaan als de wind. Maar dit licht wordt door ons niet goed gekend. als wij niet onze eigen zwakheid kennen en niet weten hoe deze geneigd is op te staan tegen haar Schepper, door de wet van het bederf waarmee onze leden zijn gebonden. Dit licht is nodig voor ieder schepsel, dat de rede bezit, in welke staat het ook mag zijn, wanneer het de goddelijke genade wil bezitten en deel wil hebben aan de vrucht van het bloed van het onbevleete Lam. Dit is het algemene licht, dat wil zeggen, dat iedereen dit moet hebben, omdat hij die dit niet bezit in staat van verdoemenis is. En de reden daarvan is, dat hij niet in staat van genade is, omdat hij het licht niet bezit; want wie het verderfelijke van de schuld niet kent, en onwetend is omtrent haar oorzaak, kan haar niet vluchten, noch haar oorzaak haten. Bijgevolg wie het goede en de oorzaak van het goede, die is de deugd, niet kent, kan niet beminnen noch dat goede wensen.

En als de ziel nu tot daar gekomen is, en zich het algemene licht heeft verworven, dan moet zij daarmee niet tevreden zijn, maar zij moet zich met volle ijver richten naar het volmaakte licht. Want omdat wij eerder onvolmaakt dan volmaakt zijn, moeten wij met behulp van het licht naar de volmaaktheid streven. Twee soorten volmaakten wandelen in dat volmaakte licht. Dat zijn als eerste degenen, die zich er geheel aan wijden hun lichaam te kastijden door zeer grote en wrange boete te doen; en opdat de zinnelijkheid niet meer zou opstaan tegen de rede, hebben zij hun ijver meer gericht op het versterven van het lichaam, dan op het doden van de eigen wil. Zulke mensen voeden zich aan de tafel van de boetvaardigheid, zij zijn goed en volmaakt; maar als zij geen grote nederigheid hebben en er zich niet geheel op toeleggen te oordelen volgens de wil van God en niet volgens die van de mensen, dan zullen zij vele malen hun volmaaktheid schaden doordat zij zich tot rechter maken over hen, die niet langs dezelfde weg gaan, die zij bewandelen.

En dit overkomt hen, omdat zij hun ijver en hun verlangen meer hebben gesteld in het versterven van het lichaam, dan in het doden van de eigen wil. Zulke mensen willen steeds de tijd en de plaats en de vertroosting van de geest naar hun goeddunken uitkiezen, ja zelfs de tegenspoeden van de wereld en de aanvallen van de duivel, omdat zij bedrogen zijn door hun eigen wil (deze noemt men de geestelijke wil) en zij zeggen: „Ik zou deze vertroosting wensen en niet deze strijd, noch deze plagerij van de duivel, niet voor mijzelf maar om meer aan God te behagen en Hem meer te bezitten, omdat het mij schijnt dat ik het beter op deze manier zal kunnen dan op een andere.” En op deze wijze vervalt de ziel vaak in droefheid en walging en wordt onverdraaglijk voor zichzelf, en zo beschadigt zij haar volmaaktheid. In haar heeft zich de slechte reuk van de hoogmoed genesteld, en zij bemerkt het niet. Want wanneer zij werkelijk nederig en zonder aanmatiging zou zijn, dan zou zij zeer goed zien, dat de eerste zoete Waarheid de staat, de tijd, de plaats en de vertroosting en de tegenslagen geeft, naar ons heil het nodig heeft, en om de volmaking te voltooien in de ziel voor

wie Zij dit alles heeft uitgekozen. En zij zou zien dat alles gegeven wordt uit liefde en daarom met liefde.

En in eerbied moeten wij alles ontvangen zoals de tweeden het doen, die in dat zoete en glorieus licht zijn. Dezen zijn volmaakt in welke staat zij zich ook bevinden en in alles wat God toelaat te gebeuren; alles nemen zij aan met de verschuldigde eerbied, omdat zij alle smarten en schande van de wereld en de beroving van alle troost menen te hebben verdiend. En evenzeer als zij zich waardig achten te lijden, achten zij zich de vruchten onwaardig, die volgen op het lijden. Dezen hebben in het licht de eeuwige wil van God gekend en geproefd, die niets anders wil dan ons heil, en dat wij geheiligd zullen zijn in Hem. En daarom schenkt de wil van God ons de smarten. En als de ziel hem heeft erkend, omkleedt zij zich met Hem, en zij houdt zich met niets anders bezig, dan te zien op welke wijze zij haar staat van volmaaktheid kan bewaren en doen groeien voor de roem en de lof van de naam van God. En dan richt zij het oog van haar verstand op haar doel, op de gekruisigde Christus, die is de regel, de weg en de leer voor de volmaakten en voor de onvolmaakten; en zij ziet het van liefde brandende Lam, dat haar de leer van de volmaaktheid geeft. En als zij het ziet, ontbrandt zij in liefde.

Dit is de volmaaktheid: het Woord, de Zoon van God, voedde zich aan de tafel van het heilige verlangen naar de eer van de Vader en naar ons heil, en door dat verlangen snelde Hij met grote ijver naar de schandelijke dood aan het kruis. Hij heeft moeite noch arbeid geschuwd, Hij heeft zich niet laten weerhouden door onze ondankbaarheid en onze onwetendheid, waardoor wij zijn weldaden miskenden, noch door de vervolgingen van de Joden, noch door spot, noch door schelmerijen en het kwaadspreken van het volk, maar alles overwint Hij als onze aanvoerder, als een waar ridder, die gekomen is om ons zijn weg, zijn leer en zijn regel te tonen. En hij is aan de deur gekomen met de sleutel van zijn kostbaar Bloed, dat vergoten is in vuur van liefde en met haat en afkeer van de zonde. Zo spreekt dit zoete en liefhebbende Woord: „Zie Ik heb de weg gebaad en de deur geopend met mijn bloed. Laat dus niet na hem te volgen, doordat u aan de kant gaat zitten door eigenliefde, en door onbekendheid met de weg, en door aanmatiging van te willen kiezen uw eigen wijze en niet die van Mij, en toch heb Ik die weg gemaakt. Staat dus op en volgt mij, want niemand kan tot de Vader gaan, dan door Mij. Ik ben de Weg en de Deur.”

Dan snelt de ziel in liefde ontstoken en gekweld door liefde naar de tafel van het heilige verlangen: en zij ziet zich niet meer om zichzelf, zij zoekt niet haar eigen vertroosting noch geestelijk, noch tijdelijk; maar als iemand, die in dat licht en die erkenning geheel zijn eigen wil heeft vernietigd, weigert zij geen enkele last van welke kant deze ook mag komen; ja met veel smarten en schande en veel plagerijen van de duivel, met veel kwaadspreken van de zijde van de mensen, eet zij het voedsel van de eer van God en van het heil van de ziel aan de tafel van het kruis. En zij zoekt geen enkele beloning, noch van God, noch van de schepselen: omdat degenen die God aldus dienen, dit niet doen voor hun eigen genot, noch de naaste dienen naar eigen goeddunken en nut maar uit zuivere liefde. Zij verliezen zichzelf, zij ontdoen zich van de oude mens, dat is van hun zinnelijkheid, en zij bekleden zich met de nieuwe mens, dat is met Christus, de zoete Jezus, en manhaftig volgen zij Hem. Deze zijn het, die zich voeden aan de tafel van het heilige verlangen, en die hun ijver meer hebben gericht op het doden van hun eigen wil, dan op het vernietigen of het versterven van hun lichaam. Zulke mensen hebben ook hun lichaam in hoge mate verstorven, maar dat was niet hun hoofddoel, zij gebruikten die versterving om de eigen wil te doden, omdat het hoofddoel het ten onder brengen van de eigen wil moet zijn en is, opdat deze niets anders zou

verlangen of willen dan Christus, de Gekruisigde, te volgen en de eer en de glorie van Zijn naam en het heil van de zielen te zoeken. Zulke mensen zijn altijd in vrede en in rust, en zij hebben niets wat hun ergert omdat zij datgene wat de onrust veroorzaakt weggenomen hebben, dat is de eigen wil. Alle vervolgingen, die de wereld of de duivel hun kunnen aandoen, spoelen zij onder hun voeten door, en middenin de rivier (2) klemmen zij zich vast aan de takken van het heilige verlangen en zij worden niet nat. Zulke mensen putten vreugde uit elk ding, en zij werpen zich niet op tot rechter van de dienaren van God, noch van enig redelijk schepsel, maar zij verheugen zich in elke staat en in alle gedragingen van de mensen, en zeggen: „Dank aan u, eeuwige Vader, omdat U in uw huis vele woningen hebt.” En zij scheppen meer vreugde in de verschillende levenswijzen van de mensen, dan wanneer zij hen allen langs één weg zagen gaan, omdat daardoor duidelijker de grootheid van de goedheid van God uitkomt. En zij putten vreugde uit elk ding en trekken er de geur uit van de roos. En zelfs als zij een werkelijke zonde zien gebeuren, dan nog oordelen zij niet, maar zij zeggen met een heilig en waar medelijden: „Heden gebeurt het u, morgen mij, indien de goddelijke genade mij niet bewaart.”

O, heilige geesten, die zich voeden aan de tafel van het heilige verlangen, door dat grote licht bent u ertoe gekomen de heilige spijs tot u te nemen, u te kleden met het zoete kleed van het Lam, dat is met zijn liefde en min! U verliest uw tijd niet met het aanhoren van valse oordelen, noch over de dienaren van God, noch over de dienaren van de wereld en u wordt niet geërgerd, door geen enkel verkeerd woord, noch over uzelf, noch over anderen. Uw liefde is in God geregeld, ook uw liefde tot de naaste, en niets daarin is ongeregeld. En omdat zij geregeld is, mijn dierbaarste zoon, daarom vinden zulke mensen nooit ergernis in degenen, die zij beminnen, want hun eigen goeddenken is dood en zij nemen slechts de oordelen aan, die bestuurd werden door de heilige Geest en niet door de mensen. U ziet dat zulke mensen het handgeld van het eeuwige leven reeds in dit leven proeven.

En ik wens, dat u dat licht zult bereiken, u en de andere zonen, die daaromtrent nog onwetend zijn, want ik zie dat deze volmaaktheid u en de anderen ontbreekt, want wanneer het u niet ontbrak, dan zou u niet gekomen zijn tot zoveel schandalen en kwaadsprekerijen en valse oordelen, u zou niet gedacht en gezegd hebben, dat anderen werden geleid en waren gebonden door de wil van het schepsel en niet door die van de Schepper. Mijn hart en mijn ziel smarten mij zeer, omdat ik zie, dat u de volmaaktheid waartoe God u geroepen heeft, beschadigt onder de schijn van de liefde en de kleuren van de deugd. Dat is de slechte tarwe, die de duivel heeft gezaaid in het veld van de Heer, en dat heeft hij gedaan om het graan van de heilige wensen en van de heilige leer, die gezaaid is in uw velden, te verstikken. Wil dus niet meer zo handelen, omdat God u de genade van meer verlichting heeft gegeven: ten eerste om de wereld te verachten, ten tweede om uw lichaam te versterven, ten derde om de eer van God te zoeken. Beschadig deze volmaaktheid niet met de geestelijke eigenwil; maar ga van de tafel van de boetvaardigheid naar de tafel van het verlangen van God, waar de ziel in alles dood is aan de eigen wil, waar zij zich voedt zonder smarten met de eer van God en het heil van de zielen, waardoor haar volmaaktheid toeneemt en zij deze niet meer beschadigt.

Overwegend dat men zonder het licht de volmaaktheid niet kan bezitten en inziend dat u dat licht niet hebt, zeg ik dat ik gewenst heb en steeds wens u met het ware en volmaakte licht te zien. En om de liefde van de gekruisigde Christus bid ik u en broeder Antonius en al de anderen, maar in het bijzonder u, dat u er naar streven zult het u eigen te maken, opdat u onder het getal van de volmaakten zult zijn en niet onder dat van de onvolmaakten. Meer heb ik niet te zeggen. Volhard in

de heilige en zoete genieting van God. Ik beveel mij aan u allen aan. Baad u in het bloed van Christus, de Gekruisigde. Jezus zoet, Jezus de Liefde.

(1) Broeder Wilhelmus van Engeland was een van de beroemdste leerlingen van de H. Catharina. Hij was zeer heilig en verlicht, en bezat de gave van de voorspelling.

(2) Beeld van de rivier.